

عنوان مقاله:

درآمدی بر روانشناسی محیط و کارکرد آن در معماری و طراحی شهری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری، دوره 2، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

همایون اقبالی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

حمیدرضا صارمی - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انسان به عنوان یک پدیده ی زیستی- روانی- اجتماعی، در تعامل دائم با محیط خود قرار دارد. روانشناسی محیطی، علم بررسی ارتباطات و کنش های انسان با محیط بیرونی و بررسی تاثیر و تاثیر متقابل انسان و محیط است. پیدایش مغز تکامل یافته و بی نهایت پیچیده در انسان، موجبات اجتماعی شدن او را فراهم آورده و این اجتماعی شدن ریشه در تفکر و ساخت های پیچیده روان انسانی دارد. حال آنکه سایر جانداران اجتماعی، در اجتماعی کاملا ایستا و عریزی زندگی می کنند و به همین جهت شهرنشینی در انسان خصوصیتی ویژه و بی همناست که با اجتماعات سایر جانداران اجتماعی تفاوت بنیادین دارد. برای کندی های جانداران اجماعی برنامه ریزی شهری بی معناست و حال آنکه برای شهرهای انسانی، عدم برنامه ریزی نشانگر خمودی و نابودی است. شهرها باید نیازهای انسانی را کشف نمایند و برای شکوفایی انسان، دارای ابزار و توانمندی های لازم باشند. انسان ها باید بتوانند نیازهای زیستی- روانی- اجتماعی خود را در شهرها ارضاء کنند و در همین شهرها هیجانانگیزی منفی خود را، به رفتارهای خلاق و سازنده تبدیل نمایند. به همین جهت برنامه ریزی شهری نیازمند داشتن اطلاعات عمیق و وسیع از نیازهای انسانی بوده و آگاهی از دانش روانشناسی، ضرورتی انکارناپذیر در این نوع برنامه ریزی می باشد. در پژوهشی با این عنوان، ابتدا با نگاهی به پیشینه روانشناسی محیطی، ضرورت ها و ابعاد این علم نوین را بررسی کرده و در پایان راهکارهایی برای به کارگیری هرچه بهتر این علم در معماری و برنامه ریزی شهری ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، معماری پایدار، طراحی شهری، نیازهای انسان، ارزش های انسانی، راهکارهای طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/685604>

